

2 mei 2022

Lieve leden en vrienden van De Kapel,

Op 4 mei is het dodenherdenking en op 5 mei vieren we bevrijdingsdag. Misschien nog wel meer dan andere jaren ervaren we wat vrijheid betekent. Vrijheid om te gaan en staan waar je wilt. Vrijheid om als burger je eigen koers te bepalen. Vrijheid om te zijn wie je wilt, ook op het terrein van gender. Niets is in onze tijd meer vanzelfsprekend. De corona-pandemie heeft onze vrijheden op diverse terreinen beknot. De oproep om 'thuis te blijven' of 'geen gasten thuis te ontvangen', waren misschien noodzakelijke, maar wel heel heftige inperkingen van de burgerlijke vrijheden.

Vervolgens zien we - en misschien voor de tweede keer-, 'vlak naast de deur' wat een oorlog voor een land betekent. Je kunt dan niet meer je eigen plannen volgen en uitvoeren. Als een vijand je bedreigt en je woonplaats inneemt of vernietigt wordt lijfsbehoud bepalend. Er is helemaal geen vrijheid over. Grote groepen vluchtelingen doen beroep op ons om hun veiligheid en onderdak te bieden naast hulp in de strijd. Kunnen we als Europese gemeenschap aan de kant blijven staan? Tot hoever kunnen we hulp bieden zonder te veel betrokken te raken bij dit conflict...De meningen hierover zijn verdeeld.

De Vlaamse dichter Richard Minne (1891-1965) die vrijheid zeer aan het hart ging, benoemt in zijn gedicht *De arme en de rijke dagen* de waarde van *het eigen lied* spelen of zingen met niet *te* grote verwachtingen. Misschien is het voor ons niet zozeer een lied zingen maar een boek lezen, een wandeling maken, de vogels voeren, een briefje naar een kennis sturen. Wij hebben veel niet in de hand, maar dat wel. Is blijdschap ervaren in het NU niet van grote betekenis? Ik wens iedereen toe dat hij/zij in de ruimte die onze vrijheid biedt, steeds weer iets weet te vinden dat inspireert. Iets dat ons met een glimlach door deze vreemde tijd heenloodt.

De arme en de rijke dagen

De wereld is een fluit met zoveel duizend monden.
En elkeen blaast zijn lied. En 't maakt een droef geluid
waarin ik niets van eigen klank heb weergevonden.
En gij? Misschien hebt ge ook getikt aan meenge ruit
en werd ge als ik weer feestlijk wandelen gezonden.

Nochtans: ik heb gedroomd, gehoopt; en ik droeg boete.
'k Zag de Alpen, Vlaanderen en Straatsburg aan den Rijn.
Ik heb bemind. Ik sloeg de trommel in veel stoeten.
Ik pluisde in boeken die vol oude wijsheid zijn.
Ik heb gezocht, zo 't kan, met handen en voeten.

En 't slot? Ik hield daaruit als onvervreemdbaar deel
den troost van 't eigen lied, wanneer ik stil gezeten,
des avonds, op den hogen berm een wijsje speel,
niet voor 't heelal en de eeuwigheid, maar slechts voor 't heden.
Dat maakt me een blijden dag te meer. En dat is veel.

Hartelijke groet,
Katrijne Bezemer